

ชื่อเรื่อง การนิเทศ KIS-PIPER เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อ
การพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้วิจัย นางสาวจิตติารีย์ วิลัยเลิศ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ **วิทยฐานะ** ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพที่เป็นจริง สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครู 2) พัฒนาแนวทางการนิเทศ KIS-PIPER 3) ทดลองใช้การนิเทศ KIS-PIPER และ 4) ประเมินผลการนิเทศ KIS-PIPER กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู 320 คน ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน คณะกรรมการ ก.ต.ป.น. 9 คน กลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการนิเทศ ผู้นิเทศ 51 คน ผู้รับการนิเทศ 70 คน นักเรียน 240 คน ผู้ปกครอง 120 คน กลุ่มเป้าหมายประเมินประสิทธิผลของการนิเทศ 134 คน และกลุ่มเป้าหมายในการทดลองใช้และประเมินผลการนิเทศ 430 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบวัดความรู้ความเข้าใจ แบบประเมินสมรรถนะ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบประเมินประสิทธิผล แบบบันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแบบสะท้อนผล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มสัมพันธ์ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพที่เป็นจริงของการยกระดับสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการจำเป็นสูงสุดด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานอาชีพ รองลงมาคือ ด้านการนิเทศ ติดตาม และการสะท้อนผล เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล และแหล่งเรียนรู้อาชีพ 2) แนวทางการนิเทศ KIS-PIPER มีองค์ประกอบปัจจัยนำเข้า ได้แก่ KIS คือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (King's Philosophy) การบูรณาการ TPACK (Integration of TPACK) ระบบสนับสนุนการนิเทศ (Supervision Support System) ขับเคลื่อนด้วยกระบวนการนิเทศ PIPER มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (Planning) ขั้นที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing) ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Proceeding) ด้วยการโค้ช และการเป็นที่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ขั้นที่ 4 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluating) และขั้นที่ 5 การเสริมกำลังใจ เผยแพร่ พัฒนาต่อยอด (Reinforcing) 3) ผลการนิเทศ KIS-PIPER ผู้นิเทศและครูมีความรู้ ความเข้าใจ และสมรรถนะสูงขึ้น ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความฉลาดทางดิจิทัลสูงขึ้น และผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ผลการประเมินประสิทธิผล และการขยายผลในระดับเขตตรวจราชการอยู่ในระดับมากที่สุด

การนิเทศ KIS-PIPER

เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะอาชีพ

ผู้วิจัย นางสาวฐิตารีย์ วิลัยเลิศ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพที่เป็นจริง สภาพที่พึงประสงค์ และความ ต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครู 2) พัฒนาแนวทางการนิเทศ KIS-PIPER 3) ทดลองใช้ การนิเทศ KIS-PIPER และ 4) ประเมินผลการนิเทศ KIS-PIPER

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู 320 คน ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน คณะกรรมการ ก.ค.ป.น. 9 คน กลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการนิเทศ ผู้นิเทศ 51 คน ผู้รับการนิเทศ 70 คน นักเรียน 240 คน ผู้ปกครอง 120 คน กลุ่มเป้าหมายประเมินประสิทธิภาพของการนิเทศ 134 คน และกลุ่มเป้าหมาย ในการทดลองใช้และประเมินผลการนิเทศ 430 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบวัดความรู้ความเข้าใจ แบบประเมินสมรรถนะ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบประเมินประสิทธิภาพ แบบบันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแบบสะท้อนผล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวยึดความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัย ระหว่างควอไทล์ การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มสัมพันธ์ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพที่เป็นจริงของการยกระดับสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการจำเป็น สูงสุดด้านการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานอาชีพ รองลงมาคือ ด้านการนิเทศ ติดตาม และการสะท้อนผลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล และแหล่งเรียนรู้อาชีพ 2) แนวทางการนิเทศ KIS-PIPER มีองค์ประกอบปัจจัยนำเข้า ได้แก่ KIS คือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (King's Philosophy) การบูรณาการ TPACK (Integration of TPACK) ระบบสนับสนุนการนิเทศ (Supervision Support System) ขั้นตอนด้วยกระบวนการ การนิเทศ PIPER มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (Planning) ขั้นที่ 2 การให้ความรู้ ก่อนการนิเทศ (Informing) ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Proceeding) ด้วยการโค้ชและการเป็น พี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ขั้นที่ 4 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluating) และขั้นที่ 5 การเสริมกำลังใจ เผยแพร่ พัฒนาคือออก (Reinforcing) 3) ผลการนิเทศ KIS-PIPER ผู้นิเทศและครู มีความรู้ ความเข้าใจ และสมรรถนะสูงขึ้น ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความฉลาดทางดิจิทัลสูงขึ้น และผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ผลการประเมินประสิทธิภาพและการขยายผลในระดับเขตตรวจราชการอยู่ในระดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่าง / กลุ่มเป้าหมาย

ครู 320 คน	ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน	คณะกรรมการ ก.ค.ป.น. 9 คน	ผู้นิเทศ 51 คน
ผู้รับการนิเทศ 70 คน	นักเรียน 240 คน	ผู้ปกครอง 120 คน	กลุ่มประเมิน ประสิทธิภาพ 134 คน
กลุ่มทดลองใช้และประเมินผลการนิเทศ 430 คน			

ปัจจัยนำเข้า : KIS

- K = King's Philosophy หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- I = Integration of TPACK การบูรณาการ TPACK
- S = Supervision Support System ระบบสนับสนุนการนิเทศ

กระบวนการนิเทศ PIPER 5 ขั้นตอน

ผลการวิจัยที่สำคัญ

- ผู้นิเทศและครู: ความรู้ ความเข้าใจ และสมรรถนะสูงขึ้น
- ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- นักเรียน: มีความฉลาดทางดิจิทัลสูงขึ้น
- ผู้เกี่ยวข้อง: มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- ประเมินประสิทธิภาพและการขยายผลในระดับเขตตรวจราชการอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุป การนิเทศ KIS-PIPER เป็นแนวทางที่เหมาะสม มีความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ครูจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการปฏิบัติงาน อาชีพ และบริบทท้องถิ่น ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะอาชีพ ผ่านการลงมือปฏิบัติ การสร้างผลงาน การคิดแก้ปัญหา การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตลอดจนคุณธรรม ความรับผิดชอบ และความปลอดภัยในการทำงาน